

Zamyslenia na týždeň po 14. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 28. augusta 2016 – 14. nedeľa po Svätej Trojici

Text: L 17, 11 – 19

¹¹Keď sa (Ježiš) uberal do Jeruzalema, šiel cez Samáriu a Galileu. ¹²Ako vchádzal do ktorejśi dediny, stretlo sa s Ním desať malomocných mužov, ktorí zastali zďaleka ¹³a pozdvihli svoj hlas, volajúc: Ježiši, Majstre, zmiluj sa nad nami! ¹⁴Keď ich videl, povedal im: Choďte, ukážte sa kňazom! A keď šli, boli očistení. ¹⁵Tu jeden z nich, vidiac, že je uzdravený, vrátil sa a silným hlasom oslavoval Boha; ¹⁶padol na tvár Ježišovi k nohám a ďakoval Mu; a bol to Samaritán. ¹⁷Ježiš odpovedal: Či neboli očistení desiati? A kde sú deviati? ¹⁸Nevrátili sa, aby vzdali Bohu chválu, iba tento cudzinec! ¹⁹I povedal mu: Vstaň a choď; tvoja viera ťa zachránila.

Piesne: ES č. 607, 341

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnešný deň je Deň Pánov – nedeľa. Posolstvo tej dnešnej nedele nás na základe evanjelia rozprávajúceho o uzdravení desiatich malomocných upozorňuje na vďačnosť. Správa z evanjelia hovorí, že iba jeden jediný z nich došiel až k úplnému cieľu. Tým cieľom bola oslava Pána Boha silným hlasom, ktorým vyjadroval svoju hlbokú vďačnosť a nesmiernu radosť. Nielenže oslavoval Pána Boha, ale padol tvárou k Ježišovým nohám a ďakoval Mu.

Aký je však náš postoj, drahí bratia, milé sestry, pokiaľ ide o vďačnosť? Uvedomujeme si vôbec zázrak života, ktorý nám Pán Boh dal, a sme Mu zaň vďační? Uvedomujeme si hodnoty, ktoré nám zveril? Vieme sa radowať aj z maličkostí a sme za ne vďační? Správny rodič, učiteľ či vychovávateľ vedie svoje deti či žiakov k používaniu dvoch čarovných slovíčok, z ktorých jedno je práve „ďakujem“. Vieme toto slovíčko používať aj my vo svojom každodennom živote? A nielen v medziľudských vzťahoch, ale aj vo vzťahu k Pánu Bohu? Od Neho predsa máme všetko potrebné pre život, ba ešte viac: On urobil všetko, čo nám môže zabezpečiť večný život. Každodenná vďaka je, dovoľm si povedať, naozaj na mieste. Vďaka má byť našou odpoveďou aj za bežné dary: jedlo, zdravie, za každý úspech, ale i neúspech a za každú skúšku viery, ktorá nás má priviesť bližšie k Pánu Bohu. Snáď nepatríme do skupiny tých, nad ktorými Pán Ježiš v evanjeliu vyslovil údiv a poľutovanie slovami: „*A kde sú deviati?*“

Žiaľ, nie všetci, ktorým Pán Ježiš pomohol, sa stávajú Jeho vďačnými a vernými vyznávačmi. Je stále veľkým pozvaním, aby sme boli Pánu Bohu vďační za dar života a za Pána Ježiša Krista, ktorý aj dnes dáva nášmu životu ten jedinečný a pravý zmysel. Pozvanie k vďačnosti, k oslave a ku chvále nám pripomínajú každé nedeľné ráno zvony našich kostolov a zvoníc, ktoré kresťanov pozývajú na spoločné zhromaždenia Božieho ľudu. A v neposlednom rade je potrebné uvedomiť si, že nejde o to vďačnosť si vyžadovať, ale predovšetkým treba vďačnosť preukazovať. Viera sa prejavuje ako vďačné prijímanie, a nie ako samozrejmé branie. Toto je ten správny postoj kresťana, takto sa správna ospravedlnený hriešnik, takto žije ten, ktorý úprimne verí v jednorodeného Syna Božieho a váži si dielo, ktoré pre jeho záchranu Spasiteľ vykonal. Amen.

Modlitba:

Drahý Pane Ježiši Kriste, odpusť, že sme často nevďační, nevážime si množstvo vecí, ktorými nás obdarúvaš a denne zahŕňaš. Ďakujeme, že aj dnes hľadiš do našich radov a pýtaš sa: „*Kde sú deviati?*“ Uvedomujeme si svoju slabosť a prosíme: Príď nám na pomoc. Daj nám vďačné srdcia. Daj nám svojho Ducha, aby nás viedol k vďačnosti za každú drobnosť i za každý veľký dar či zázrak v živote. Požehnaj dnes všetkých kazateľov i všetky zhromaždenia Božieho ľudu všade tam, kde sa dnes bude zvestovať Tvoje vzácne a drahé slovo. Amen.

Mgr. Ján Molčan, zborový farár v CZ ECAV Partizánska Ľupča (LOS)